

BESTWIĆ SIĘ (3) *vb impf*

Zawsze się.

Teksty nie oznaczają é; prawdopodobnie e jasne (tak Cn).

inf bestwić się (1). ◇ praes 3 sg bestwi się (1). ◇ con 3 sg m by się bestwił (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Szaleć, srożyć się, wściekać się, dziczeć; ferocire Calag, Cn (3) : Bestwić się. Ferocire. Calag 570b; Zadna fię pobożność nie mnoży: Tylko że fię lud beftwi/ który nowych cudow ZávŹze prágnie KlonWor 48.

bestwić się przeciw komu: przeto rofkázuie Bog áby [król] zakon iego závŹdy przed oczymá miał/ [...] áby fię przeciwko ludziom swoiem hardźie niebestwił [animo insolescat]/ á iżby z kárności/ áni ná práwo áni ná lewo nieuřtąpił. ModrzBaz 75v.

Formacje pochodne: bestwieć, zbestwić się.

Cf BESTWIENIE SIĘ